

Експертний висновок
Міністерства фінансів України до законопроекту
згідно зі статтею 27 Бюджетного кодексу України

1. Назва законопроекту

Проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України та уточнення окремих положень з метою забезпечення захисту прав учасників кримінального провадження» (реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024), поданий народним депутатом України Янченко Г. І.

2. Завдання законопроекту

Відповідно до пояснювальної записки законопроект спрямовано на удосконалення правових засад діяльності БЕБ та інших правоохоронних органів з метою посилення захисту підприємництва та ефективності виконання законодавчих норм і забезпечення надійного механізму захисту бізнесу в умовах викликів, пов'язаних зі збройною агресією РФ на території України.

Законопроект є альтернативним до проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України» (реєстр. № 10440 від 29.01.2024), поданого Кабінетом Міністрів України.

Законопроектом запропоновано внести зміни до Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК), якими передбачено:

1) уточнення термінології шляхом доповнення визначення поняття «пристрої для обробки, передавання та зберігання інформації в електронному вигляді або їх складові»;

2) вдосконалення положень, які регулюють правовий статус третьої особи, щодо майна якої вирішується питання про арешт;

3) доповнення положень, що регулюють визначення речового доказу, пристроями для обробки, передавання та зберігання інформації або його складовими, а також визнання їх речовими доказами лише, якщо вони є знаряддям, засобом чи предметом кримінального правопорушення та/або можуть бути піддані експертизі чи використані як доказ; встановлення недопущення заборони використання пристроїв для обробки, передавання та зберігання інформації або їх складових, якщо вони не вилучались під час процесуальних дій;

4) надання права безперешкодного фіксування проведення обшуку за допомогою відеозапису особі, яка користується приміщенням, у якому проводиться обшук, власнику чи іншому володільцю такого приміщення, а також адвокатам зазначених осіб;

5) встановлення обов'язку скасування прокурором арештів майна у разі закриття кримінального провадження, гарантію оскарження бездіяльності

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат [3FAA9288358EC00304000000D72D2C003261BC00](#)

Підписувач [Єрмоличев Роман Володимирович](#)

Дійсний з [30.06.2023 15:15:12](#) по [30.06.2025 15:15:12](#)

Міністерство фінансів України

26010-02-3/5328 від 21.02.2024

прокурора щодо скасування такого арешту майна;

б) доповнення переліку рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, зокрема про відмову у скасуванні арешту або його бездіяльність щодо скасування арешту на майно після завершення строку, протягом якого здійснюється розгляд питання про скасування постанови про закриття кримінального провадження; рішень, дій чи бездіяльності слідчого чи прокурора, що мають ознаки недотримання вимог, передбачених статтями 167 і 168 цього Кодексу, щодо тимчасового вилучення пристроїв для обробки, передавання та зберігання електронної інформації або їх складових власником або законним володільцем тимчасово вилученого майна (чи уповноваженою одним із них особою);

7) доповнення та уточнення переліку ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, зокрема щодо скасування арешту майна або відмови в ньому; щодо тимчасового доступу до речей і документів, якими дозволено вилучення речей, у тому числі пристроїв для обробки, передавання та зберігання електронної інформації або їх складових, і документів, які посвідчують користування правом на здійснення підприємницької діяльності, або інших, за відсутності яких фізична особа – підприємець чи юридична особа позбавляються можливості здійснювати свою діяльність.

Крім того, Прикінцевими положеннями законопроекту запропоновано внести зміни до:

Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» у частині надання виключного права органам Бюро економічної безпеки України та Національному антикорупційному бюро України в межах їх компетенції порушувати в установленому законом порядку питання про проведення перевірок фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та осіб, які займаються підприємницькою діяльністю або іншими видами господарської діяльності індивідуально, та брати участь в їх проведенні;

Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» у частині виключення Національної поліції України та Служби безпеки України з переліку органів, які мають право надавати доручення органам державного фінансового контролю для проведення позапланової виїзної ревізії;

Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» щодо надання права спеціальним органам по боротьбі з організованою злочинністю надавати письмові доручення контролюючим та/або митним органам з підстав, передбачених пунктом 2 статті 18 цього Закону, виключно з урахуванням правил підслідності кримінальних правопорушень, передбачених КПК.

3. Оцінка впливу на показники бюджетів

Згідно з пояснювальною запискою до законопроекту реалізація його положень не потребуватиме додаткових витрат з Державного бюджету України.

4. Вартісна величина впливу на показники бюджетів

Вартісна величина впливу на показники бюджету залежатиме від обсягів коштів, що надходитимуть до Державного бюджету України від ефективного досудового розслідування кримінальних правопорушень, передбачених Законом України про кримінальну відповідальність, віднесених до підслідності Бюро економічної безпеки України.

5. Пропозиції щодо можливостей фінансового забезпечення у відповідному бюджетному періоді законопроекту у разі його прийняття

Пропозиції щодо можливостей фінансового забезпечення у відповідному бюджетному періоді законопроекту в разі його прийняття відсутні.

6. Пропозиції щодо відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини

Прийняття акта не суперечить законам, що регулюють бюджетні відносини.

7. Пропозиції щодо розгляду законопроекту

Міністерство фінансів України в межах компетенції не підтримує проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення роботи Бюро економічної безпеки України та уточнення окремих положень з метою забезпечення захисту прав учасників кримінального провадження» (реєстр. № 10440-2 від 12.02.2024), поданий народним депутатом України Янченко Г. І.

Мінфін вважає за необхідне надати такі зауваження.

1. Законопроектом запропоновано внести зміни до статті 41 КПК шляхом доповнення її новою частиною, якою передбачити, що *«<...> у кримінальних провадженнях, досудове розслідування яких віднесено до підслідності Бюро економічної безпеки України, письмові доручення на проведення слідчих (розшукових) дій надаються детективом Бюро економічної безпеки України або прокурором, який здійснює процесуальне керівництво у відповідному кримінальному провадженні, виключно підрозділам детективів або оперативно-технічним підрозділам Бюро економічної безпеки України <...>»*.

Відповідно до частини першої статті 41 КПК оперативні підрозділи органів Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, органів Державного бюро розслідувань, органів Бюро економічної безпеки України, органів Державної прикордонної служби України, органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної кримінально-

виконавчої служби України здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, дізнавача, прокурора, а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України – за письмовим дорученням детектива або прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

Відповідно до статті 14 Закону України «Про Бюро економічної безпеки України» (далі – Закон № 1150-IX) структура Бюро економічної безпеки України може включати підрозділи детективів, інформаційно-аналітичні, оперативно-технічні та інші підрозділи.

Статтею 2 Закону № 1150-IX регламентовано, що детектив Бюро економічної безпеки України – службова особа Бюро економічної безпеки України, уповноважена в межах компетенції, визначеної Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та Кримінальним процесуальним кодексом України, здійснювати оперативно-розшукову діяльність і досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до підслідності Бюро економічної безпеки України.

Згідно зі статтею 21 Закону № 1150-IX аналітик Бюро економічної безпеки України – це особа, яка має спеціальне звання Бюро економічної безпеки України, основним завданням якої є здійснення кримінального аналізу з метою виконання завдань Бюро економічної безпеки України.

Аналітик Бюро економічної безпеки України створює аналітичні продукти, передбачені цим Законом.

Оскільки у структурі БЕБ відсутні оперативні підрозділи, що можуть здійснювати слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, дізнавача, прокурора, то нелогічним є доповнення статті 41 КПК частиною четвертою без внесення змін (у частині уточнення підрозділів) до частини першої статті 41 КПК.

2. Законопроект запропоновано внести зміни до статті 216 КПК, якими досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 201, 305 Кримінального кодексу України (далі – КК), які підслідні слідчим органам безпеки, віднести до підслідності БЕБ.

Статтею 201 КК (контрабанда культурних цінностей та зброї) визначено, що віднесено до контрабанди культурних цінностей та зброї: «<...> Контрабанда, тобто переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, вибухових речовин, радіоактивних матеріалів, зброї або боєприпасів (крім гладкоствольної мисливської зброї або бойових припасів до неї), частин вогнепальної нарізної зброї, а також спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації <...>».

Згідно зі статтею 305 КК передбачено відповідальність за контрабанду наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів.

Відповідно до статті 1 Закону № 1150-IX Бюро економічної безпеки України – це центральний орган виконавчої влади, на який покладаються завдання щодо протидії правопорушенням, що посягають на функціонування економіки держави. Відповідно до покладених завдань Бюро економічної безпеки України виконує правоохоронну, аналітичну, економічну, інформаційну та інші функції.

Згідно зі статтею 4 Закону № 1150-IX визначено основні завдання БЕБ:

- 1) виявлення зон ризиків у сфері економіки шляхом аналізу структурованих і неструктурованих даних;
- 2) оцінювання ризиків і загроз економічній безпеці держави, напрацювання способів їх мінімізації та усунення;
- 3) надання пропозицій щодо внесення змін до нормативно-правових актів з питань усунення передумов створення схем протиправної діяльності у сфері економіки;
- 4) забезпечення економічної безпеки держави шляхом запобігання, виявлення, припинення, розслідування кримінальних правопорушень, що посягають на функціонування економіки держави;
- 5) збирання та аналіз інформації про правопорушення, що впливають на економічну безпеку держави, та визначення способів запобігання їх виникненню в майбутньому;
- 6) планування заходів у сфері протидії кримінальним правопорушенням, віднесеним законом до його підслідності;
- 7) виявлення та розслідування правопорушень, пов'язаних з отриманням та використанням міжнародної технічної допомоги;
- 8) складання аналітичних висновків і рекомендацій для державних органів з метою підвищення ефективності прийняття ними управлінських рішень щодо регулювання відносин у сфері економіки.

Варто врахувати, що законопроектами, що знаходяться на розгляді у Верховній Раді України, не передбачено розширення завдань та повноважень БЕБ у частині запобігання, виявлення та припинення кримінальних правопорушень, передбачених статтями 201, 305 КК, досудове розслідування яких наразі віднесено законодавством України до компетенції слідчих органів безпеки.

Статтею 2 Закону України «Про Службу безпеки України» визначено, що до завдань Служби безпеки України також належать попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень проти миру і безпеки людства, тероризму та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України.

Згідно зі статтею 5 Митного кодексу України (далі – МК) державна митна політика – це система принципів та напрямів діяльності держави у сфері

захисту митних інтересів та забезпечення митної безпеки України, регулювання зовнішньої торгівлі, захисту внутрішнього ринку, розвитку економіки України та її інтеграції до світової економіки. Державна митна політика є складовою частиною державної економічної політики.

Відповідно до частини першої статті 7 МК встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, здійснення відповідно до закону державного контролю нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України, запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил, організація і забезпечення діяльності митних органів та інші заходи, спрямовані на реалізацію державної митної політики, становлять митну справу.

Крім того, частиною першою статті 456 МК визначено, що відповідно до законів України митні органи з метою виявлення джерел і каналів незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, осіб, які беруть участь у цьому, разом з іншими державними органами, що мають право здійснювати оперативно-розшукову діяльність, можуть використовувати метод контрольованої поставки зазначених засобів, речовин і прекурсорів.

Відповідно до частини другої статті 456 МК порядок проведення контрольованої поставки визначається цим Кодексом і відповідним нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, погодженим з Офісом Генерального прокурора та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України.

Згідно зі статтею 457 МК України з метою виявлення та притягнення до відповідальності осіб, причетних до вчинення контрабанди, а також з метою вилучення товарів, щодо яких є підозра в незаконному переміщенні через митний кордон України, переміщення таких товарів може здійснюватися під негласним контролем та оперативним наглядом правоохоронних органів.

Статтею 41 КПК визначено, що оперативні підрозділи, зокрема органів Бюро економічної безпеки України, здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, дізнавача, прокурора.

Незважаючи на те, що статтею 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» (далі – Закон № 2135-ХІІ) Бюро економічної безпеки України внесено до суб'єктів, яким надано право на здійснення оперативно-розшукової діяльності, відповідно до статті 14 Закону № 1150-ІХ у структурі

БЕБ відсутні оперативні підрозділи, які могли б здійснювати такий оперативний нагляд.

09.12.2023 Верховною Радою України прийнято Закон України № 3513-IX «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо криміналізації контрабанди товарів».

Законом № 3513-IX доповнено КК новими статтями 201³ «Контрабанда товарів», 201⁴ «Контрабанда підакцизних товарів»; внесено зміни до статей 201, 201¹ цього Кодексу; визначено, що досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 201¹, 201³, 201⁴ КК, здійснюватимуть детективи БЕБ.

Запропоновані законопроектom зміни щодо підслідності БЕБ не належать до повноважень та завдань, які покладаються Законом № 1150-IX на Бюро економічної безпеки України.

3. Прикінцевими положеннями законопроекту запропоновано внести зміни до Закону № 2135-XII у частині надання виключного права органам Бюро економічної безпеки України та Національному антикорупційному бюро України в межах їх компетенції порушувати в установленому законом порядку питання про проведення перевірок фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та осіб, які займаються підприємницькою діяльністю або іншими видами господарської діяльності індивідуально, та брати участь в їх проведенні.

Згідно з пунктом 75.1 статті 75 Податкового кодексу України (далі – ПК) контролюючі органи мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки.

Відповідно до пункту 41.1 статті 41 ПК контролюючими органами є:

41.1.1. податкові органи (центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) – щодо дотримання законодавства з питань оподаткування (крім випадків, визначених підпунктом 41.1.2 цього пункту), законодавства з питань сплати єдиного внеску, а також щодо дотримання іншого законодавства, контроль за виконанням якого покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, чи його територіальні органи;

41.1.2. митні органи (центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, його територіальні органи) – щодо дотримання законодавства з питань митної справи та оподаткування митом, акцизним податком, податком на додану вартість, іншими податками та зборами, які відповідно до податкового, митного та іншого законодавства справляються у зв'язку із ввезенням (пересиланням) товарів на митну територію України або територію вільної митної зони або вивезенням (пересиланням) товарів з митної території України або території вільної митної зони.

Згідно з пунктом 41.5 статті 41 ПК повноваження і функції контролюючих органів визначаються ПК, Митним кодексом України (далі – МК) та законами України.

Розмежування повноважень і функціональних обов'язків контролюючих органів визначається законодавством України.

Пунктом 41.6 статті 41 ПК визначено, що інші державні органи не мають права проводити перевірки своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податків і зборів, у тому числі на запит правоохоронних органів.

Пунктом 78.3 статті 78 ПК регламентовано, що працівникам правоохоронних органів забороняється брати участь у проведенні планових та позапланових виїзних перевірок платників податків, що проводяться контролюючими органами, якщо такі перевірки не пов'язані з веденням оперативно-розшукових справ або здійсненням кримінального провадження стосовно таких платників податків (посадових осіб платників податків), що знаходяться в їх провадженні. Перевірки платників податків правоохоронними органами проводяться у межах повноважень, визначених законом, та в порядку, передбаченому Законом № 2135-ХІІ, КПК та іншими законами України.

ПК, МК регламентовано підстави та порядок для проведення планових та позапланових виїзних перевірок платників податків. Звернення правоохоронного органу (порушувати в установленому законом порядку питання про проведення перевірок фінансово-господарської діяльності підприємств) не є підставою для призначення та проведення таких перевірок.

Частиною другою статті 93 КПК визначено, що сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом.

Разом з тим відповідно до частини другої статті 131 КПК одним із заходів забезпечення кримінального провадження є тимчасовий доступ до речей і документів, який згідно зі статтею 159 КПК полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та вилучити їх (здійснити їх виїмку).

Тимчасовий доступ до речей та документів здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, суду.

Отже, Законом № 2135-ХІІ, КПК не визначено повноважень правоохоронних органів щодо перевірки платників податків, лише участь за певних умов, а у ПК, МК відсутні підстави для проведення перевірки платників податків за зверненням правоохоронних органів, тому вважаємо за доцільне виключити пункт 3 частини першої статті 8 Закону № 2135-ХІІ з повноважень правоохоронних органів, підрозділи яких здійснюють оперативно-розшукову діяльність.

4. Прикінцевими положеннями законопроекту запропоновано внести зміни до Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового

контролю в Україні» (далі – Закон № 2939-ХІІ) у частині виключення Національної поліції України та Служби безпеки України з переліку органів, які мають право надавати доручення органам державного фінансового контролю для проведення позапланової виїзної ревізії.

Частиною шостою статті 11 Закону № 2939-ХІІ визначено, що позапланова виїзна ревізія може здійснюватися лише за наявності підстав для її проведення на підставі рішення суду.

Частиною сьомою статті 11 Закону № 2939-ХІІ визначено, що позапланові виїзні ревізії суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності, які не віднесені Законом № 2939-ХІІ до підконтрольних установ, проводяться органами державного фінансового контролю за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні.

Відповідно до частини восьмої статті 11 Закону № 2939-ХІІ орган або особа, що ініціює проведення позапланової виїзної ревізії, подає до суду письмове обґрунтування підстав такої ревізії та дати її початку і закінчення, документи, які відповідно до частин п'ятої і сьомої цієї статті свідчать про виникнення підстав для проведення такої ревізії, а також на вимогу суду – інші відомості.

Частиною чотирнадцятою статті 11 Закону № 2939-ХІІ визначено перелік документів, за умови надання яких посадовим особам об'єкта контролю посадові особи органу державного фінансового контролю вправі приступити до проведення ревізії:

1) *направлення на ревізію*, в якому зазначаються дата його видачі, назва органу державного фінансового контролю, мета, вид, підстави, дата її початку та дата закінчення ревізії, посади, звання та прізвища посадових осіб органу державного фінансового контролю, які проводитимуть ревізію. Направлення на ревізію є дійсним за умови наявності підпису керівника органу державного фінансового контролю, скріпленого печаткою органу державного фінансового контролю;

2) *копії рішення суду про дозвіл на проведення позапланової виїзної ревізії*, в якому зазначаються підстави проведення такої ревізії, дата її початку та дата закінчення, а у разі проведення ревізії щодо суб'єктів господарської діяльності, не віднесених Законом № 2939-ХІІ до підконтрольних установ, – також номер кримінального провадження, орган, що здійснює досудове розслідування, дата та підстави повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.

Чинними нормами КПК не уповноважено слідчого та/або прокурора призначати ревізії та перевірки в порядку, передбаченому законом.

Згідно зі статтею 36 КПК прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений: «<...> 4) доручати слідчому, органу досудового розслідування проведення у встановлений прокурором строк слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових)

дій, інших процесуальних дій або давати вказівки щодо їх проведення чи брати участь у них, а в необхідних випадках – особисто проводити слідчі (розшукові) та процесуальні дії в порядку, визначеному цим Кодексом; «<...> 7) скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих <...>».

Відповідно до статті 40 КПК слідчий уповноважений: «<...> 2) проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії у випадках, встановлених цим Кодексом; 5) звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій <...>».

Згідно з положеннями статей 131,132 КПК до повноважень слідчого судді належить застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

Заходами забезпечення кримінального провадження є: 1) виклик слідчим, дізнавачем, прокурором, судовий виклик і привід; 2) накладення грошового стягнення; 3) тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом; 4) відсторонення від посади; 4¹) тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя; 5) тимчасовий доступ до речей і документів; 6) тимчасове вилучення майна; 7) арешт майна; 8) затримання особи; 9) запобіжні заходи.

КПК не передбачає такий вид заходів забезпечення кримінального провадження, як надання слідчим суддею дозволу на проведення (призначення) позапланової виїзної ревізії фінансово-господарської діяльності підприємств чи інших суб'єктів господарювання.

Частиною третьою статті 87 КПК визначено, що недопустимими є також докази, що були отримані: «<...> 2) після початку кримінального провадження шляхом реалізації органами досудового розслідування чи прокуратури своїх повноважень, не передбачених цим Кодексом, для забезпечення досудового розслідування кримінальних правопорушень <...>».

З огляду на вищевикладене, доцільно виключити правоохоронні органи з переліку органів, які мають право надавати доручення органам державного фінансового контролю для проведення позапланової виїзної ревізії, оскільки такі повноваження не передбачені КПК у рамках досудового розслідування кримінальних правопорушень, або внести зміни до КПК щодо надання повноважень слідчому / прокурору звертатися за погодженням із прокурором до слідчого судді з клопотаннями про проведення позапланової виїзної ревізії, а слідчому судді – розглядати відповідні клопотання для застосування заходів забезпечення кримінального провадження.

5. Відповідно до статті 1 Закону № 1150-ІХ Бюро економічної безпеки України – це центральний орган виконавчої влади, на який покладаються завдання щодо протидії правопорушенням, що посягають на функціонування економіки держави.

Оскільки БЕБ є органом, у якому консолідовано повноваження щодо протидії правопорушенням, що посягають на функціонування економіки держави, вважаємо за доцільне віднести до компетенції Бюро економічної

безпеки України здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень, передбачених Законом України про кримінальну відповідальність, пов'язаних із проведенням публічних закупівель, незалежно від розміру завданих збитків такими кримінальними правопорушеннями.

Заступник Міністра фінансів України

Роман ЄРМОЛИЧЕВ